

Til § 35.

44) Stk. 2 udgår.

Til § 36.

Af et *mindretal* (Vagn Bro, Alfred Bøgh, Ejnar Hansen, Asger Jensen, Axel Kristensen, Kryger, Adolph Sørensen og Thestrup):

45) Stk. 1 affattes således:

„I byggeområder til boligbebyggelse kan i beboelsesbygninger eller eventuelt i særlige bygninger indrettes forretningslokaler og mindre værksteder til kvarterets daglige forsyninger, medmindre kommunalbestyrelsen med $\frac{2}{3}$ flertal ud fra bebyggelsesregulerende, herunder færdselsmæssige, hensyn modsætter sig indretningen.“

Af et *flertal* (Ditlevsen, Kirsten Gloerfelt-Tarp, Ove Hansen, Kristian Kristensen, Bjørn Krogh, Axel Ivan Pedersen, P. A. Rasmussen, Retoft og Søgaard), tiltrådt af *boligministeren*:

46) Stk. 1 affattes således:

„I byggeområder til boligbebyggelse kan forretningslokaler og mindre værksteder til kvarterets daglige forsyninger indrettes i beboelsesbygningerne — eller eventuelt i særlige bygninger — på steder, hvor kommunalbestyrelsen finder det forsvarligt ud fra bebyggelsesregulerende, herunder færdselsmæssige, hensyn.“

des herefter rigtigst, at kommunalbestyrelsens beslutninger tinglyses, og at der i forbindelse hermed angives en forudprioritetsvirkning.

Til nr. 44.

Der henvises til ændringsforslag nr. 17.

Til nr. 45 og 46.

Udvalget har drøftet betimeligheden af lovforslagets stk. 1, hvorefter der i områder, som i bygningsvedtægt er forbeholdt boligbebyggelse, kun må indrettes butikker m. v. efter kommunalbestyrelsens godkendelse i hvert enkelt tilfælde. Boligministeren har på udvalgets forespørgsel oplyst, at det med bestemmelsen er tilsigtet dels helt at friholde et sådant boligområde for butikker m. v., som ikke er nødvendige af hensyn til kvarterets daglige forsyninger, dels at kunne hindre en uhensigtsmæssig placering af forsyningsbutikker m. v. Udvalget kan tiltræde disse synspunkter, men finder affattelsen af lovforslagets stk. 1 noget mangelfuld derved, at bestemmelsen intet udtaler om, ud fra hvilke hensyn en godkendelse skal gives eller afslås.

Medlemmer af udvalget har i denne forbindelse udtalt betænkelighed ved, at selv en bestemmelse, hvori det fastslås, at kravet om kommunalbestyrelsens godkendelse alene har hensyn til at sikre en ud fra bebyggelsesregulerende, herunder færdselsmæssige, hensyn forsvarlig beliggenhed af forsyningsbutikker m. v., kan misbruges af en kommunalbestyrelse til varetagelse af uvedkommende hensyn. Man har herved navnlig henvist til faren for afgørelser, der vil stride mod den næringsfrihed, der i grundloven er tilsikret borgerne. Disse medlemmer har derfor ment det rigtigst, at der ved et krav om kvalificeret flertal i kommunalbestyrelsen til nægtelse af godkendelse søges skabt en større garanti for, at nægtelsen er sagligt begrundet.

Andre medlemmer har heroverfor fremhævet, at et krav om kvalificeret flertal for